

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XI. Idem (a) Abbatib. & Priorib. & Clericis per Archiepiscopatum
Eboracen. constitutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

ducti alios ad eas Ecclesias Episcopis representant, & illi ad eorum representationem in eisdem Ecclesiis ab Episcopis instituuntur, eorum debet institutio stare, & firmiter observari, qui auctoritate Episcopi sunt instituti; concessione priori, quæ nulla est, omnino evacuata. Non enim licet laicis clericos in Ecclesiis propriâ presumptione ordinare.

NOTÆ.

(a) **E**boracen.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc titul. cap. 12. & post Con-

cilium Lateran. p. 15. cap. 1. & in c. inter, de rescript. ubi extat alia pars hujus decretalis. & commentarium hujus textus dedi in cap. 4. hoc titul.

CAPUT XI.

Idem (a) *Abbatibus & Prioribus & Clericis per Archiepiscopatum Eboracen, constitutis.*

Cura pastorali necessitate constringimur, & auctoritate injuncti nobis officii provocamur pro statu Ecclesiarum vigili studio satagere, & ne ultra juris ordinem alicui conferri valeant Ecclesiæ, attentiori sollicitudine providere. Inde est, quod universitati vestræ per A. S. M. quat. ex donatione laicorum, nisi auctoritas diocesani Episcopi, & consensus adsit, nullus vestrum aliquas Ecclesias vendicare præsumat, vel retinere taliter acquisitas, nisi longâ fuerit præscriptione munitus, aut postea diocesani Episcopi habuerit fortè consensum. Nos enim cum laici non possint in alios, nisi jus, quod habent, transferre, hujusmodi concessiones viribus carere decernimus, & irritas penitus esse censemus.

NOTÆ.

(a) **A**bbatibus.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 13. & post Concilium Lateran. p. 15. cap. 12. in Metropoli enim Eboracensi sunt plura monasteria, tam monachorum, quàm canonicorum regularium, ut referunt Taurinus in serie Abbatum, verbo Eboracensis, Pennotus lib. 2. hist. canonic. regul. c. 37.

valuerat in Metropoli Eborac. juxta quam patroni concedebant Ecclesias ipsas, in quibus jus habebant patronatus, monasteriis manochorum, seu Canonicorum regularium, in perpetuum, quod facere nequibant sine consensu Episcopi cap. consultationibus, cap. pastoralis, de donat. ubi notavi: quo casu ut ipsa Ecclesia uniretur monasterio, non erat necessaria Episcopi institutio, sed tantum licentia seu auctoritas dict. cap. consultationibus. Unde ea deficiente tempore donationis à patrono facta, talis concessio firma, & valida non erat, sed postea convalescebat, rataque habebatur, si monasterium per legitimum tempus Ecclesiam ipsam tanquam unitam monasterio possedisset, ut de aliis Ecclesiis à monachis in principio injuste obtentis, probavi in c. 1. de capel. monach. & docuit Heraldus Episcopus Turon. in suis capit. can. 79. ibi: *Qui Ecclesiam trecentari jure possiderit, nulli deinceps subtrahere liceat: aut si postea accederet consensus Episcopi, cap. suggestum, hoc tit. quo casu ex nunc valere similem unionem, docuit Acoita ubi supra.* Non ergo in presenti textu agitur de donatione facta à patrono laico ipsius juri patronatus; nam tunc cum facta esset locus religiosus, ut ex epigraphe, & integra hujus textus conitat, non erat necessarius Episcopi consensus, juxta tradita supra in cap. illud; sed de concessione ipsius Ecclesiæ, ut perpetuò unita maneret ipsi monasterio: quo casu necessarius est Episcopi consensus, dict. cap. consultationibus. Quæ interpretatio facile probatur ex ratione adducta ab ipso Alexandro ibi: *Cum laici non possint in alios, nisi jus, quod habent, transferre.* Agnovit ergo Pontifex jus patronatus rectè posse ipsos patronos in consilio Episcopo locis religiosis donare, quia illud jus ipsi habent: at verò Ecclesias, in quibus tantum jus patronatus obtinent, concedere etiam religiosis locis non posse.

COMMENTARIUM.

Cum certum sit juris principium, beneficium non posse obtineri sine institutione canonica, cap. 1. de R. I. lib. 6. nec patronum posse sine Episcopi institutione beneficium conferre, ex adductis supra in cap. 4. difficilis profectò est præsens textus, dum in eo Alexander docet, legitimo temporis spatio posse presbyterum, qui Ecclesiam accipit à patrono laico, eam acquirere. Pro cujus textus expositione varia adduxerunt repetentes hic. Covar. & alii, quos refert Garanna in cap. 1. hoc tit. Balboa in cap. ad aures, de præscript. num. 30. Acoita de privil. credit. ampl. 1. num. 56. communiter docent, in presenti agi, non de concessione Ecclesiæ, sed de donatione ipsius juri patronatus facta à laico, in qua cum desideretur Episcopi licentia, ex traditis supra in cap. illud; ideo ut legitime laicus illud jus retineret, præscriptione legitimi temporis acquiri potuit. Sed facilè hæc interpretatio vincitur primò, quia ut ex littera hujus textus constat, non jus patronatus, sed Ecclesiam ipsam patronos concessisse, seu concedere consuevisse in Metropoli Eboracensi, apertè deducitur; & eam non concessisse laicis ut vult post alios Garanna, sed potius Abbatibus, Prioribus, & clericis, cum quibus Pontifex loquitur, & quibus rescribit. Quare veriùs dicendum est, in presenti textu agi de consuetudine, quæ in-